

[Svend Heiselberg]

delse og medbestemmelse ikke blot inden for landets egne grænser og på egne forhold. Vi er med til at åbne De europæiske Fællesskaber for de unge demokratier, som herefter bliver medlem af det fællesskab, som mit parti er stolt af at være medlem af. Vi er ved vort medlemskab med til at fremme den størst mulige forståelse for u-landenes problemer.

Som udenrigsministeren også var inde på det, ønsker venstre ikke at være med til at sætte spørgsmålstejn ved, om Danmark fortsat kan betragtes som permanent medlem af EF. Hermed er ikke sagt, at der ikke er masser af ting, vi ønsker skal være bedre og anderledes. De synspunkter går heller ikke upåagtet hen i folketingets markedsudvalg. Det siger jeg ikke, fordi jeg er formand, men fordi der er en medleven fra og interesse hos indsigtsrige medlemmer af udvalget.

Lad mig sluttelig sige: vi befinder os i en tid, hvor skæbnen tøver og kan blive os ond eller blid. Vi har behov for at vise sammenhold og ikke så tvivl.

Gade (SF):

Jeg kunne høre på den sidste taler, at der ikke var meget tvivl i hans sind i hvert fald.

Jeg vil sige om det forslag, der ligger her fra det radikale venstre, at vi i SF mener, at vi har brug for en samlet vurdering af EF-medlemskabet. Der har, mens vi har været medlemmer af EF, været foretaget forskellige analyser af forskellige organisationer og med forskelligt resultat. Forslagets hovedidé er en kommission, som skal beskæftige sig med forskellige dele af EF-medlemskabet og analysere Danmarks muligheder inden for og uden for EF.

Man kunne sige, at ligesom vi har undersøgt en række andre problemer og har lavet en status, skal vi også gøre det for EF-medlemskabet og genvurdere, hvilke fordele og ulemper der er for Danmark i og uden for EF. Jeg vil godt citere af det brev, Folkebevægelsen mod EF har sendt folketingets medlemmer, og hvori de bakker undersøgelsen op:

»Hvad enten man er tilhænger eller modstander af det nuværende EF-medlemskab, bør alle være interesserede i den grundigst mulige kortlægning af Danmarks handlemuligheder.«

Det er et synspunkt, vi fra SFs side er helt enige i.

På mange måder har EF-debatten været voldsomt steril, og jeg synes, at venstres ordfører her i dag i sin lyriske tale, som næsten var på højde med flommeeuropæernes, om et fællesskab fra Irland til Kreta, og hvad det nu ellers var, viser, at det er en steril debat. Jeg tror, at der er fejl på begge sider, hos modstandere og hos tilhængere, i den debat, og derfor synes jeg, at undersøgelsen giver en chance for at få et grundlag at føre debatten videre på.

Aktuelt står vi med diskussionen om Spaak II-udvalgets rapport og tankerne om EFs udvikling, og jeg må nok sige, at vi i hvert fald er nogle, der er meget skræmte. Jeg vil også sige til både de radikale og til socialdemokratiet i dag, at jeg synes, der er nogle ting, der tyder på, at hvor der før var den gamle modsætning i de diskussioner, som så entydigt og altid var mellem dem, der var tilhængere, og dem, der var modstandere, i den diskussion, vi nu står midt i og skal fortsætte i hvert fald det kommende halve år, er opstået et andet skel. Vi, der er modstandere af EF, og de, der er tilhængere af EF, men som er skeptiske og har sagt nej til en udvikling henimod en union, som har sagt nej til at beskære vetoretten, og som har sagt nej til at forrykke balancen mellem institutionerne, må søge tættere sammen. Udenrigsministerens parti og hr. Svend Heiselberg og de andre borgerlige mener jo noget andet, hvad deres afstemning i EF-Parlamentet om visse sager har vist: ingen af regeringspartierne repræsentanter i EF-Parlamentet stemte imod Spinelliplanen, da den var til debat. Jeg synes, at vi har brug for en ny skillelinje, og jeg synes, at vi har brug for en fordomsfri debat på disse områder.

Hr. Ivar Nørgaards udtalelser undrede mig noget. Jeg forstod, at dette forslag svarer til socialdemokratiets egen undersøgelse, men at det, da det er et politisk spørgsmål, var problematisk, hvis folketinget nedsatte en sådan kommission. Så må jeg spørge hr. Ivar Nørgaard: er de dårligst stilledes forhold her i landet ikke et politisk spørgsmål? Er børnenes stilling ikke et politisk spørgsmål? Er ungdommens stilling ikke et politisk spørgsmål? Det har vi da etableret kommissioner om; vi har nedsat en lavindkomstkommission, som er kommet med en masse rapporter,